

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Πέμπτον έτος τουτο είναι
κι' έδρα πάλιν αί 'Αθηναί.

'Ετος χίλια οκτακόσα κι' ογδοήκοντα οκτώ,
το Ταμείο μας κλεισμένο και το χέρι ανοικτό.

'Ο Ρωμηός την εβδομάδα — μόνο μιά φορά θα βγαίνει,
Κι' όταν έχω έξυπνάδα — κι' όποτε μου κατεβαίνει.
Συνδρομητάς θα δέχομαι — διότι τους ανέχομαι,
μοναχά 'στάς 'Επαρχίας — και 'στό 'Εξωτερικόν,
επειδή καιρούς πτωχείας — τρέχει το 'Ελληνικόν.
Συνδρομή για κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα και μόνο,

για τα ξένα όμως μέρη — δεκαπέντε και 'στό χέρι.
'Αλλ' εδώ συνδρομηται — δεν θα γίνωνται ποτέ,
κι' όσα φύλλα κι' αν κρατής — δεν περνάς συνδρομητής.
Κι' ούτε θέλω νταραβέρι — με κανένα κανονιέρη.
Γράμματα και συνδρομαί — αποστέλλονται σ' εμέ.
Μές'στών φόρων την αντίρα — κι' ο Ρωμηός μας μιά δεκάρα.

Εικοστή τετάρτη του μηνός 'Απρίλη,
μπάμ και μπούμ κουμπούραις, μάτς και μούτς τὰ χείλη.

Διακόσα τέσσερα κρατώ
και με κερι σάς χαιρετώ.

'Ανέστη ο Ναζαρηνός
και χαίρει γη και ουρανός.

'Ανέστη ο θεάνθρωπος και πάλιν σιβαρός
και άσπροφόρος 'Αγγελος τὰ μάλα σοβαρός
ός είδος τι εξελεγκτής του Κεντρικού Ταμείου
έκύλισε μ' έν λάκτισμα τον λίθον του μνημείου,
κι' οι Φαρισαίοι έφυγαν μετά χωροφυλάκων
έχθροι ως οι Βλαχάνηδες μετά των Ξηνταράκων.

—*—

'Ανέστη ο μελάγχολος μνηστήρ της 'Εκκλησίας
κι' επάνω εις τὰ χείλη του ο θεϊός γέλως ήνηθει,
εις την άγχόνην ο υίός της μαύρης προδοσίας,
ο ουρανός ένίκησε, ο 'Αδης κατησχύνθη.
Αί δέ γυναίκες αί καλαι με της αύγής το άστρον
προσφέρουν μύρα 'στον Χριστόν αλόης κι' αλαβάστρων.

—*—

'Ανέστη ο Ναζαρηνός κι' ασπάσασθε αλληλους,
οί μὲν έχθροι με τους έχθρους κι' οι φίλοι με τους φίλους.
'Ο Δάσκαρής ασπάζεται μετά του Γρηγοράκη
και ο Τρικούπης σήμερα φιλει τον Θεωράκη,
ο δὲ Σουλτάνος ασπασμόν του Γεωργίου στέλλει,
άλλά τον Μεγαλόσταυρον άκόμη δεν τον θέλει.

—*—

'Ανέστη ο Ναζαρηνός κι' άνθούν ή Πασχαλιαίς,
το παν άνάμεστον χαράς και τόσης ευθυμίας...
ας αναρθούν βεγγαλικά κι' ας πέσουν πιστολιαίς,
αν και άπηγορεύθησαν εκ της 'Αστυνομίας.
Και αν κανένα κατά γής κακή άπλώση σφαίρα
το επιτρέπ' ή σήμερα χαρμόσυνος ήμέρα.

—*—

Σφάζουν αρνιά 'στό Σάλωνα... παντού βοή κι' αντίρα,
ανάστασις, χαρά θεού, φιλήματα γλυκά...
και σεις που δεν εκλέψατε μιά κάλπικη πεντάρα
και σεις που έσουφρώσατε Ταμεία Κεντρικά,
και ο καλός και ο κακός, κι' ο κλέπτης κι' ο μπιρμπάντες,
εις του Κυρίου την χαράν ευφράνθητε οι πάντες.

—*—

Πολύς ο μόσχος σήμερα κι' ή Τράπεζα πλουσία,
χαλάει και τὰ Κεντρικά και όλα τὰ Μουσειά.
Τας εξελέγξεις άφετε και τ'άλλα μαραφέτια,
ιδού! τριγύρω Πασχαλιά διαγελα σκιρτώσα,
φατε και πιέτε σήμερα 'στα πάντα Βιλαέτια
κι' αν ειμπορήτε κλέψετε άκόμη άλλα τόσα.

